

בש"פ 8347/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 8347/16

כבוד השופט נ' הנדל
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי תל אביב מיום
27.9.2016 במ"ת 16360-08-16 שניתן על ידי כבוד
השופט צ' קאפח

תאריך הישיבה: ו' בחשון התשע"ו (7.11.2016)

בשם העורר: עו"ד איתמר בן גביר

בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

1. מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (מ"ת 16360-08-16 כב' השופט צ' קאפח) בגדרה הוארך מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום בפרשת אלימות מתמשכת שכללה מספר אישומים. העבירות, כולן, נעשו במסגרת השתייכותו של העורר לארגון "לה-פמיליה", אשר הוקם על ידי קבוצה של אוהדי כדורגל של בית"ר ירושלים. המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום חמורים המה. העורר נטל חלק פעיל במעשי אלימות קשים והואשם בקשירת קשר לביצוע פשע, בתקיפה במטרה לגרום לחבלה חמורה ובניסיון לגרום לחבלה חמורה - בשלושה אירועים נפרדים. כתב

האישום שהוגש כנגד העורר כולל שלושה נאשמים נוספים אשר כולם נמצאים, בעת הזאת, במעצר בתנאי של אזוק אלקטרוני: שני נאשמים שוחררו, על ידי בית המשפט המחוזי, למעצר בתנאי של אזוק אלקטרוני; נאשם נוסף הגיש ערר על החלטת בית המשפט המחוזי להשאירו במעצר ושחרר למעצר בתנאי של אזוק אלקטרוני בהחלטת בית משפט זה (בש"פ 8062/16, כב' השופט י' דנציגר). טענתו העיקרית של הסניגור היא, שהשארית של העורר מאחורי סורג ובריח בשעה שהנאשמים הנוספים בכתב האישום שוחררו לחלופות מעצר הינה מפלה. באת כוח המדינה סבורה שהמסוכנות בעניינו של העורר גבוהה וכי ניתן לאבחן בינו לבין יתר הנאשמים.

2. מקרינו אינו קל להכרעה. העובדות הוכחו לכאורה וקיימת עילת מעצר סטטוטורית וקונקרטית בדמות מסוכנות. אודה, שככלל, סבורני כי על בית המשפט לתרום את חלקו לשרש את תופעת האלימות במשחקי הספורט. הרחבתי בנושא זה במקום אחר: "הצופה בספורט עשוי וצריך לשאוב את היבטיו החיוביים של הספורט. אולם, לאחרונה, נראה כי יותר ויותר הופך המשחק לכלי הרס. תופעות שפלות של האדם עלולות לקלקל את הספורט המקצועי, ואף להשתלט עליו" (בש"פ 1869/16 יעקב בן אברהם נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.04.2013)). עמדות אלה אף עשויות להשפיע על דרך הערכת המסוכנות של מבצע העבירה בשלב המעצר.

ועדין, הקושי הוא שניתן לומר זאת אף על כל אחד מהנאשמים האחרים ששוחררו. בבואי לשקול נתון זה, הזמן הרלוונטי איננו מועד מתן ההחלטה על ידי בית המשפט המחוזי – בגדרה שוחררו שניים מתוך ארבעת הנאשמים בעוד שניים נוספים נותרו במעצר – אלא הזמן הקובע הוא נכון להיום. לאמור, יש לתת את הדעת גם להחלטת השחרור של חברי השופט י' דנציגר, ביחס לנאשם האחר אשר בית המשפט המחוזי הורה בתחילה על השארית במעצר (ראו גם את החלטת חברי השופט א' שהם בבש"פ 8013/16, בה הוא דחה ערר על שחרורו של נאשם בכתב אישום נוסף הקשור אף הוא לפרשה זו). התוצאה בענייננו היא, כאמור, כי כל הנאשמים שוחררו למעט העורר. טענת האפליה בין נאשמים במסגרת מעצר עד לסיום הליכים חזקה היא. אולם אין לבחון את העניין בצורה טכנית ופורמאלית. כשם שאין לאפשר אפליה שאינה מוצדקת בין דומים, כך אין לאמץ שוויון מלאכותי בין שונים.

כאן הגענו לקושי בתוך קושי. לעיתים, בולט הדמיון בין שני נאשמים כפי שלעיתים בולט השוני ביניהם. ומה באשר למצב בו יש גם דמיון וגם שוני בין נאשמים שונים? באת כוח המדינה טענה כי קיימים שיקולים הרלוונטיים לעניינו של העורר אשר מאפשרים לאבחן מיתר הנאשמים. אכן כך. עם זאת, במכלול, לא השתכנעתי כי לנקודות השוני יש משקל מכריע. נקודות אלה נסובו על מעצר העורר במהלך שירותו הצבאי, תקשורות שונות בפייסבוק, וכן כפירתו באשמה, כל זאת בניגוד לכל האחרים ששוחררו. אינני סבור כי נימוקים אלה משקלם דיו כדי להצדיק את הישארותו של העורר במעצר, בשעה שיתר הנאשמים בכתב האישום שוחררו לחלופות מעצר. העניין צריך להיבדק מבעד לעדשת שיקולי מעצר עד לסיום ההליכים ולא בפריזמה של שיקולי ענישה.

חשוב להבהיר. לא בכל מקרה גוברת טענת האפליה על האינטרס הציבורי. יתכנו מקרים בהם על אף שחלק מהנאשמים שוחררו לחלופות מעצר, אין בכך כדי להוביל למסקנה כי יש להורות על חלופת מעצר אף ליתר הנאשמים. בל נשכח כי מלכתחילה ההצדקה להורות על מעצר נאשם עד לסיום ההליכים בשעה שהוא נהנה מחזקת החפות, נעוצה באינטרס הציבורי – במזעור הסכנה ובהגנה על שלום הציבור – כאשר האשמה הוכחה לכאורה. שירות המבחן ערך תסקיר מפורט וענייני שמבסס את מסקנתו לפיה ניתן לשחרר את העורר למעצר באזוק אלקטרוני בביתו. המפקחים שהוצעו נבדקו בצורה קונקרטית ועולה שבכוחם למלא את המשימה גם מבחינתם וגם מבחינת יכולת ההשפעה על העורר. סבורני כי מסגרת של מעצר באזוק אלקטרוני, בפיקוחם של המפקחים המוצעים, עשויה להפחית את מסוכנותו של העורר במידה הנדרשת. כן יש לקבוע תנאי שחרור נוספים לרבות הגבלת היכולת של העורר לגלוש

3. הנני מקבל את הערר. תחת החלטת בית המשפט המחוזי אני מורה על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בכפוף למילוי מלוא התנאים הבאים טרם ישוחרר:

א. מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו ברחוב העצמאות 99 אור יהודה (להלן: הבית). העורר יהיה נתון בפיקוח מלא - 24 שעות ביממה - על ידי אחד מהמפקחים הבאים: אביו, אימו, גיסתו הגב' קרן שמואל-פנחסוב, או דודתו הגב' ניצה טולדנו. העורר אינו רשאי לצאת את ביתו אלא לצורך ההליכים בבית המשפט ורק לשם כך. לשם יציאה לבית המשפט יהיה עליו לתת הודעה מראש ובכתב למנהל האזוק האלקטרוני. היציאה תהיה אך ורק למטרת המשפט ועל אחד מהמפקחים ללוות את העורר מביתו לבית המשפט עד לחזרתו.

ב. על הסנגוריה להמציא למנהל היחידה לפיקוח אלקטרוני את כל ההשלמות וההתאמות הנדרשות, בהתאם למסמך של מנהל היחידה לפיקוח אלקטרוני בעניינו של העורר, ולקבל את האישור כי תנאים אלה קויימו. בהעדר אישור סופי מאת מנהל היחידה לפיקוח אלקטרוני המאשר כי קויימו כל ההוראות הנדרשות יותר העורר במעצר.

ג. הפקדת מזומן בסך של 20,000 ש"ח.

ד. ערבות עצמית וצד ג' בסך 100,000 ש"ח.

ה. כל אחד מארבעת המפקחים שאושרו, כמפורט לעיל, יחתמו על ערבות צד ג'.

ו. על אביו של העורר לשמש מפקח 24 שעות ביממה. רק במצב בו אחד מהמפקחים האחרים ימלאו את מקומו אין הוא חייב לנכוח במקום.

ז. העורר לא יעשה שימוש בכל אחת מהרשתות החברתיות המקוונות או הטלפוניות. הגדרת המונח "רשת חברתית" תתפרש במובן נרחב ובאופן תכליתי כפי שנקבע על ידי השופטת א' חיות בבש"פ 5385/15 גלעד קליינר נ' מדינת ישראל (06.08.2015).

ח. תעוכב יציאת העורר מהארץ עד לסיום משפט זה ועליו להפקיד את דרכונו בבית המשפט.

ט. העורר לא יצור קשר, בכל דרך שהיא, עם מי מעדי התביעה. כמו כן לא יצור כל קשר ישיר או עקיף עם המעורבים האחרים אשר הוגשו נגדם כתבי אישום בפרשה זו, וכן עם מי מחברי התנועה "לה-פמיליה", לרבות בכל אמצעי, מכאני, אלקטרוני וטלפוני.

י. היה והעורר יפר את אחד מתנאי השחרור, על המפקח האחראי באותה עת להודיע על כך באופן מיידי למשטרה ולאביו של העורר. האחרון יודיע גם הוא למשטרה. אביו של העורר ימסור, באמצעות הסניגור, את מספר הפלאפון שלו לפרקליטות, לתחנת המשטרה הקרובה לביתו, וליחידת האזוק האלקטרוני.

יא. על כל אחד מהמפקחים לאפשר למשטרה להיכנס לדירה בה נמצא העורר, בכל עת, לבדיקת נוכחותו.

ניתנה היום, ח' בחשון התשע"ז (9.11.2016).

ש ו פ ט